

VŠECHNO JE MOŽNÉ TOMU, KDO VĚŘÍ

CECIL J. duCILLE

(Sezimovo Ústí, září 2006)

Hospodinu buď chvála! Je pro nás velmi příjemné, že jsme opět s vámi. Hospodin nám připravuje hostinu a ti, kteří jsou hladoví, se na ni shromažďují. Nebylo pro nás snadné přijet sem. Z toho usuzuji, že Hospodin pro tento čas a pro toto místo připravil něco velkého. První letadlo, kterým jsme měli letět, se porouchalo, naštěstí ne ve vzduchu. Od toho okamžiku jsme zakoušeli všechna nezbytná soužení. A tak jsme si někde po cestě řekli, že Bůh musí mít něco velkého a velmi dobrého pro Boží lid, když se takové věci dějí.

Dnes večer budu hovořit jenom krátce. Slyším, jak Hospodin mluví slovo, které obživuje moji duši. Zpívali jsme dvě písně, které pozdvihly mého ducha. „Vyvyšuji Tě“ a předtím píseň „Není lež, která by obstála před Tvou přítomností“. Tu napsal náš bratr Gigrich. A tak jsem si vzpomněl, jak Bůh naříkal nad Izraelem. Řekl, že jedním z velkých hříchů, které Izrael páchal, bylo to, že omezoval všemohoucího Hospodina. Máme Boha, který je všemohoucí. A ten Bůh není jenom s námi, ale je v nás. Tento všemohoucí Bůh nás stvořil se záměrem, aby v nás přebýval. Tak aby se z nás staly chodící domy, příbytky. Jak by se vám líbil dům, který chodí a který mluví? Bůh v nás chce žít a chce se skrze nás zjevit a projevit. Chce se skrze nás zjevit těm, kteří Ho neznají. Ale jsme děti, které, jak se zdá, ne příliš rychle rostou. Mnozí z nás chodíme s Pánem mnoho let, řadu let. A přesto nám některé základní věci, základní stavební kameny, unikají.

Matouš 19:26: *„Pohleděv pak Ježíš, řekl jim: U lidíť jest to nemožné, ale u Boha všecko jest možné.“* Rád bych, abychom všichni řekli: „Všechno je možné.“ Věříte tomu, že když to budete dostatečně často říkat, vypůsobí to ve vás víru? Víru v to, co říkáte? Chtěl bych vás poprosit, abyste to dělali alespoň každé ráno, abyste říkali: „Všechno je možné.“ „Všechno je možné.“ Vyhlášte to do svých životů. Nechť to slyší nebe. Nechť to slyší země. Nechť slyší peklo, že já, malý človíček, tělo a krev, vyznávám, že všechny věci jsou možné.

Po šedesáti letech s Kristem mi přichází porozumění, začínám rozumět, co je to za Boha, se kterým máme co do činění. Jaký je to Bůh,

že je to Bůh, že můj Bůh je Bohem – pomozte mi – pro Něhož jsou všechny věci možné.

Zpívali jste píseň „Můj Bůh je Bohem, pro Něhož jsou všechny věci možné“. Je jednoduché takové věci říkat, když se vám dobře daří. Sedíte v pohodlné židli, žádná bolest. Chci, abyste to řekli tehdy, když proti vám stojí ďábel. Abyste řekli: „Můj Bůh je Bohem, pro Něhož je všechno možné.“

Pak jsme zpívali v poslední písni: „Vyvyšuji Tě.“ Co to znamená? Jak můžu vyvýšit všemohoucího Boha? Jako by nebyl dostatečně vysoko. Jak Ho můžu vyvyšovat nebo vyzdvihovat? Chci vám vysvětlit, co jste říkali. Zpívali jste: „Mám finanční problémy. Ale, Bože, Ty jsi větší než moje problémy.“ Zpívali jste: „Jsem nemocný, ale Ty, Bože, jsi větší než moje nemoc.“ Zpívali jste: „Bože, mám před sebou vysokou horu, ale Ty jsi vyšší než moje hora.“ Pokud porozumíme, kde jsme dnešního večera... Že jsme na konci věku, nebo na začátku nového, a že Bůh očekává, že vstoupíme do plnosti vývoje stvoření nového člověka. Takový člověk vítězí nad tím, co je přirozené. Je schopen chodit nad přirozenými věcmi. Je schopen chodit na duchovní rovině víc, než kdy chodil jakýkoli člověk na zemi. Řeknete si: Bratře duCille, to je nesnadný úkol. Copak evangelista Filip nepokřtil komorníka královny Kandáces a Duch Boží ho nepřenesl na jiné místo? Ptám se vás: Překonal Filip čas a prostor? Nepřekonal. Nepřekonal čas ani prostor. Přihodilo se mu to jednou, druhý den to nemohl zopakovat.

Víte, měl jsem přítelkyni, sestru, která žila ve West Palm Beach na Floridě. Začala se soustředit na Hospodina a začala vzývat jméno Ježíše Krista, až ztratila sama sebe a vystoupila z přirozené roviny. Té noci, když se chystala jít spát, prošla zdí. Ulehla a spala. Druhý den ráno vstala a řekla si, že už nebude používat dveře, že bude chodit skrze zeď. Tentokrát se však s tou zdí „setkala“ v realitě. Zeď k ní nebyla nijak vlídná. Přirozenost té sestry nebyla proměněná. Bůh pro ni stvořil zázrak, aby jí ukázal, jaký je Bůh. Na onu rovinu se ale nedostala.

Zažili jsme mnoho zázraků. Jednoho dne jsme zažili vzkříšení z mrtvých. Viděli jsme, jak srůstaly zlomené kosti. Viděli jsme uzdravení z rakoviny. Ale nezůstali jsme v tom, nežili jsme v tom, co jsme viděli. Následujícího dne jsme byli zpět v našem prostředí a zápasili s přirozenými věcmi, tělesnými myšlenkami, materiálními problémy a nemocemi. S tím vším zápasíme do dnešního dne. Určitě jste slyšeli o bratru Wigglesworthovi. Byl tady ještě předtím, než jsem se narodil. Jednoho dne ho Pán poslal k jednomu muži, který přišel o obě nohy.

A bratr Wigglesworth šel k obuvníkovi a objednal boty pro toho člověka bez nohou. Pak šel za tím mužem bez nohou a řekl mu: „V obuvnictví máš zaplacené boty.“ Možná by to byl pro některé z nás vtip. Prostě bychom se tomu jenom zasmáli. Řekli byste si: Copak nevidíš, že nemám žádné nohy? Nikdy jsem neměl nohy. Ale ten člověk vzal jeho slovo vážně, uvěřil mu, sedl si do kolečkového křesla a dojel do obchodu. Prodavač se ho zeptal: „Jaké máte číslo nohou?“ On mu řekl: „Na tom opravdu nezáleží. Jakoukoli velikost.“ Prodavač přinesl boty, jeden pár bot nějaké velikosti. Vzal botu, a jak se mu ji chystal nasadit na nohu, noha mu narostla.

Nikdy jsem neslyšel, že by toto Wigelsworth udělal znovu nebo několikrát. Už se to podruhé nestalo. Ale v duchu je určitá úroveň a Bůh chce, abyste vy, synové Boží, do této roviny povstali. Tak aby už to nebyl zázrak, protože budete mít moc přikazovat stvoření – aby věci byly stvořeny, vytvořeny a překonány.

A tak můj Bůh je Bohem, pro Něhož není nic nemožné. Bůh řekl: „O cokoli požádáte, bude vám dáno. Proste, a bude to učiněno.“¹ Bůh nyní přikazuje, neprosí vás, abyste to učinili, ale přikazuje Božím synům a Tělu Kristovu. Přikazuje, abychom se začali chovat jako Boží děti, abychom se vzepřeli přirozenému, abychom se vzepřeli nemožnému. A abychom vyznali a prohlásili, že všechny věci jsou možné.

Nevím, jak to lépe předat, vtisknout do vašich duší. Neplánoval jsem říkat tyto věci. Ale toto je slovo, které Všemohoucí Bůh říká vám, které říká nám, které říká nám všem v této době. Bůh přichází k člověku z nejvyššího nebe. Přichází do vašeho ducha. A do vaší mysli mluví a předkládá určitý návrh. Vy ten návrh přijmete, uvěříte mu a jste ochotni vydat svůj život. Potom se ten Boží návrh, Boží plán, stane součástí vašeho srdce. A začnete podle něj jednat. To je to, co s námi Bůh v této době dělá. Než odejdete z tohoto místa, slovo „nemožné“ bude vymazáno z vašeho slovníku.

Bůh neřekl, že všechny věci jsou možné těm, kteří jsou bez hříchu. Neřekl, že všechny věci jsou možné pro nějakou zvláštní skupinu nebo jednotlivce. Ale všem lidem, kteří věří.² Tam venku zhřešíte a přijdete sem. A mezi tím hříchem a místem, na které jdete, někde přijmete vysvobození. Vysvobození přijde skrze vašeho ducha do vaší mysli, do vašeho srdce, a všechno se vám stane možné. Sám fakt, to, že věříte, že všechny

¹ Lukáš 11:9 – „I jáť pravím vám: Proste, a budeť vám dáno; hledejte, a naleznete; tlucte, a budeť vám otevřeno.“

² Marek 9:23 – „A Ježíš řekl jemu: Můžeš-li tomu věřiti; všechnoť jest možné věřícímu.“

věci jsou možné, činí z hříšníka spravedlivého. To, že jste zhřešili, není žádnou omluvou pro to, abyste nevěřili Bohu. Jinými slovy, hřích nebude panovat nad nikým, kdo věří Hospodinu. Problém není to, že máte hřích, ale problém je to, že hřích nad vámi panuje. Kdyby toto byla jediná lekce, kterou se na celé této konferenci naučíme, tak se posuneme o stupeň výš k Božímu trůnu. Bůh říká, že učinil člověka o něco málo menšího než anděly, ale že ho korunoval ctí a slávou.³ Byli jste učiněni o něco málo nižší než andělé, ale překonali jste je, předčili jste je a vstoupili jste k Božímu trůnu skrze víru v Hospodina, skrze víru v Boha. Pokud jste schopni věřit Bohu, tak jste vystoupili z pozice nízkého stvoření do nového stvoření v Kristu Ježíši.

Je mnoho žen, které by chtěly být muži. Je to pravda, nebo ne? Mně to tak alespoň připadá, že v dnešní době je mnoho žen, které by chtěly být muži. Rozpoznávám to podle toho, jak se chovají. Ale v Boží rovnici není muž ani žena. Bůh stvořil muže a ženu proto, aby se rozmnožil rod. Hospodin má svůj plán a záměr pro ženu a stejně tak pro muže. Ale až přijdou věci ke skončení, nebude žena ani muž. Zůstanou z vás pouze slavná Boží stvoření, která jsou naplněna Boží slávou. Boží sláva, která prochází lidskou bytostí, z vás učiní, cokoliv si přejete. Mluvím o stvoření nového člověka, o novém člověku. Budete jako lidé, ale když vás Bůh někam pošle, budete schopni přijít a vypadat jako žena, jako muž, jako dítě. Protože Bůh vás použije jako svůj nástroj, aby zjevil slávu svého království, aby ji zjevil ve svém lidu.

A tak pokud se dnešního večera budeme schopni zbavit slova nepřekonatelné, nemožné... Možná mi řeknete: „Bratře Cecile, potřebuji nějaký čas na rozmyšlenou.“ Každý skutek, každý krok, který činíte v určitém okamžiku, je rozhodnutím. Chci obdržet slávu tohoto světa, nebo chci obdržet slávu Hospodinovu? Co vlastně chci? Pokud chci slávu Božího království, mohu se rozhodnout v tuto chvíli, že ji chci. Protože vy sami tu slávu do sebe nedostanete, ale budete věřit Bohu, a to vám bude počítáno za spravedlnost. Víte, že Abraham nebyl spravedlivý? Ale měl jednu věc, kterou nikdo jiný neměl. Věřil Bohu. Písmo říká, že Bůh mu to počítal za spravedlnost. Byl vyzdvižen vysoko, protože věřil Bohu.

Vidím některé bratry, jak přijímají různá falešná učení. Někteří přijímají lži a kážou lži. Důvod, proč k tomu došlo, je ten, že nevěřili pravdě. Pokud věříte pravdě, tak ve vás není místo pro lež. Jestliže by totiž fakt, že slyšíme lež, znamenal, že jí automaticky uvěříme, všichni bychom

³ Žalm 8:5-6 – „Co jest člověk, že jsi naň pamětliv, a syn člověka, že jej navštěvuješ? Nebo učinil jsi ho málo menšího andělů, slávou a ctí korunoval jsi jej.“

věřili lži. Věřím tomu, že slyšíme víc lží než pravdy. Ale my jsme lid, o kterém Bůh řekl, že povstane na konci časů na zemi a strhne satana. Prosím, poslechněte si to ještě jednou. Bůh nesestoupí a nezničí d'ábla. Důvodem je to, že by vám to nijak neprospělo. Bůh by mohl v této chvíli nadobro zničit d'ábla v jediném okamžiku. Jednou jsem se ptal: „Bože, proč nezabiješ d'ábla? Proč mu dopouštíš dělat nám všechny tyto věci na zemi?“ A On mi velmi rychle odpověděl: „Kdybych teď zabil d'ábla, budete všichni mrtví.“ Rozumíte tomu? Jste to vy, kdo musí zničit d'ábla. Dábel nemá žádnou vládu, než tu, kterou mu dáte vy. Bůh říká, že nám dal moc nad mocí nepřítele. Nic nám žádným způsobem neuškodí.⁴ Jak je možné, že to řekl, a přitom trpíme různé věci, různá zranění, různé rány? Protože Mu nevěříme. Bůh povolává lid, aby povstal a dokončil Jeho dílo.

Díváme se na Boží muže v historii a vidíme, jak bojovali. Bojovali a umírali, ale nezískali tu cenu. Protože cena čekala na lid posledního věku, který bude mít schopnost (kapacitu) absorbovat Boha. Bůh uvnitř člověka je tajemstvím, kterému ani sám dábel nerozumí.

Ukáži vám, jak je dábel nevědomý. Kdysi na jedné konferenci se sešli synové Boží, tak jako jsme se dnešního dne sešli my tady. Na každé takové konferenci, na které se synové Boží sešli, byl přítomen také dábel. Na tuto naši konferenci se také pokusil přijít, ale přikázali jsme mu, aby zůstal venku. A protože je zde Bůh a dábel se na toto místo dostal skrze nás, tak se zde setkává s Bohem. Bůh řekl dábelovi: „Podívej se na mého služebníka Joba.“ Satan řekl: „Ten člověk Ti slouží jenom proto, že od Tebe může získat určité věci, jenom proto, že od Tebe může něco získat.“ A Bůh řekl: „Dobře, dám ti moc k tomu, abys mu sebral všechno, co má.“ A tak se dábel pustil do díla. Všichni známe ten příběh. Job přišel o děti, o zvířata, o majetek. Ale řekl: „Hospodin dává, Hospodin bere, buď požehnané jméno Hospodinovo.“

Podívejme se na to ještě jednou. To byl člověk, který nebyl naplněn Duchem Božím. Nebyl očištěný a posvěcený krví Kristovou. Tento člověk znal Boha svými smysly. A satan zabil jeho děti. Máte tři děti? Někteří také máte tři děti. Představte si, vy, kteří máte děti, že zavane vítr a jedním závanem je všechny zabije. Jste bohatí, máte spoustu dobytka, služebnictva, majetku a v jednom okamžiku je to všechno pryč. Někdo běží a volá: „Bratře, všechen tvůj dobytek je mrtvý, všechny tvoje děti jsou mrtvé.“ Ale on říká: „Bůh dává, Bůh bere, buď požehnané jméno Hospodinovo.“ Tím zasadil satanovi silnou ránu. Satan se vrátil k Bohu

⁴ Lukáš 19:10 – „Aj, dávámť vám moc šlapati na hady a na štíry i na všelikou moc nepřítele, a nic vám neuškodí.“

a říká: „Dobře, kůže za kůži, dopust' mi, abych se dotkl jeho těla, aby byl nemocný. Pak Ti bude zlořečit do tváře.“ A Bůh řekl: „Udělej mu, co potřebuješ, ale nesahej na jeho život.“ Tu noc se Jobovi po celém těle udělaly vředy, začal se škrábat a jeho tělo se začalo rozpadat. Jeho žena mu řekla: „Zlořeč Bohu a zemři, už tě nechci v ložnici.“ Je to tak? Písmo říká, že se nevrátil na své lůžko. Říká, že zůstal v popelu někde vedle ohniště. Dal si ho do těch ran. Už jste si někdy vetřeli popel do rány? Zkuste to. Pálí to. Ten člověk byl v agónii. A tak ďábel řekl: „Dej mi na něj trochu času. Chce to trochu času. Bude Ti zlořečit do tváře.“ Tři dlouhé roky ležel v popelu. Tři dlouhé roky ležel Job v popelu a trpěl a trpěl a trpěl. Ale Bohu nezlořečil. A tak ďábel prohrál a musel odejít.

Chci říct, že tito lidé zvítězili, a přitom neměli nástroje, které máme my. „Všechna moc je dána vám. Jděte a zvěstujte evangelium. Hle, jsem s vámi po všechny dny.“⁵ Peklo vás nemůže přemoci. Máte moc všemohoucího Boha. Job ji neměl. Vezměte všechny Boží muže napříč historií – nikdo z nich neměl moc, kterou dal Bůh dnešního večera vám. Přijeli jste na tuto konferenci a já jsem ani neplánoval mluvit, chtěl jsem slyšet vás, aby každý z vás mluvil Boží slovo, které máte. A slyšel jsem, jak Bůh říká: „Všechno je možné tomu, kdo věří.“ Jinými slovy, Bůh vám nyní říká: „Nyní je čas povstat a získat vládu, autoritu nad každým ďáblem, který v této oblasti působí.“ Získat vládu nad přirozenými živly. Tím myslím získat nadvládu nad přirozenými živly. Žádné tornádo nemusí přijít na místo, kde žijete, pokud to nedopustíte. Ve vašich životech se nemusí stát žádné nehody. Všechno, co vypadá jako nehoda, není náhoda.

Jste v bodě, ve stádiu vývoje a růstu v Kristu, kdy Bůh vyžaduje, aby Sion povstal a vyšel kupředu. Nemyslete si, že pro vás budou věci jednoduché. Ale Bůh říká, že když bude Sion pracovat ku porodu, tak porodí, a národ se zrodí v jeden den.⁶ Mluví o lidech, kteří se nebojí utrpení. Job byl sražen na tři roky, ale povstal jako duchovní obr, a satan od něho utekl. A tak je určitá míra utrpení, porodních bolestí, kterými musíte projít, abyste vysvobodili Boží lid. Už nebudete běhat a hledat nějaké zázraky. Sami v sobě budete zázrakem Božího stvoření. Bud' sláva

⁵ Matouš 28:18-20 – „A přistoupiv Ježíš, mluvil jim, řka: Dána jest mi všeliká moc na nebi i na zemi. Protož jdouce, učte všecky národy, křtíce je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého, učíce je zachovávatí všecko, což jsem koli přikázal vám. A aj, já s vámi jsem po všecky dny, až do skonání světa. Amen.“

⁶ Izaiáš 66:8 – „Kdo slychal co takového? Kdo vídal co podobného? Zdaliž může způsobeno býti, aby země zplodila lid dne jednoho? Zdaliž zplozen bývá národ pojednou? Ale Sion jen počal pracovati ku porodu, a porodil syny své.“

Hospodinu. Říká: „Ještě se neukázalo, co budete, ale víme, že až se ukáže, budeme jako On a uvidíme Ho takového, jaký je.“⁷

Víte, žijeme v iluzi, v přeludu. Tato pevná dřevěná kazatelna. Kdybych vám řekl, že je to jenom iluze, přelud, budete mi věřit? Velmi jednoduchý důkaz – vezmeme benzín, sirky, škrtneme, za pár minut shoří, nic z ní nezůstane. Tento pevný důkaz bude pryč, bude po něm. A žádný vědec mi nebude schopný říct, kam ta věc odešla. Promění se v plyny, zůstane trochu popela, ale tvar, podoba, design – kam to zmizelo, kde to je? Vrátilo se to tam, odkud to vyšlo – do něčí mysli. Vzniklo to v lidské mysli; člověk to vymyslel, namaloval, stvořil.

A tak všechno, co zde vidíte, je jen iluze. A ještě jednou vás budu trochu šokovat. Vy, lidé, kteří sedíte tady přede mnou, usmíváte se a posloucháte, vy jste také taková iluze. Vy mě klamete. To, na co se dívám svýma přirozenýma očima, nejste vy. Vy jste někde uvnitř svého těla, skrýváte se tam. Proto Bůh říká, že budete proměněni v mžiku, při posledním zatroubení.⁸ Proto mrtví v Kristu povstanou. Proto nemůžete zemřít. Budete takovými „podvodníky“ – budete ležet někde v truhle, klamat, že jste mrtví. Ale zazní Boží hlas a hlas archanděla, a člověk, který tam ležel, povstane. Víte, nejlepší vtip je to, že vás ďábel zabije, a vy se k němu vrátíte a řeknete: „Dáble, tady jsem.“ Všechna jeho práce bude zmařena, všechny jeho náklady budou vyprázdněné. Protože my nejsme to, čím se zdáme být. Ale víme, že až se zjeví Ježíš Kristus, budeme jako On. Jaký byl? Už jste o tom někdy přemýšleli? Jednoho dne přišel a začal opékat ryby na břehu moře.⁹ Mohli bychom se ptát na detaily: Kde vzal rybu? Neměl žádnou udici ani síť. Jak to, že tam je, opéká rybu a připravuje ji pro ostatní? Člověk nového stvoření. To je to, čím byl. Řeknete si: Musel být duch. Ale On začal jíst – už jste někdy viděli ducha, jak jí? Duchové nejí. Viděl jsem, jak lidé přichystali stůl, tabuli pro demony. A i když je vzývali různými způsoby, všelijak při tom poskakovali, jídlo zůstalo nedotčené. Ale Ježíš Kristus jedl a pil a řekl:

⁷ 1. Janova 3:2 – „Nejmilejší, nyní synové Boží jsme, ale ještě se neukázalo, co budeme. Vímeť pak, že když se ukáže, podobni jemu budeme; nebo viděti jej budeme tak, jakž jest.“

⁸ 1. Korinským 15:51-52 – „Aj, tajemství vám pravím: Ne všickni zajisté zesneme, ale všickni proměněni budeme, hned pojednou, v okamžení, k zatroubení poslednímu. Neboť zatroubí, a mrtví vstanou neporušitelní, a my proměněni budeme.“

⁹ Jan 21:7,9 – „I řekl učedník ten, kteréhož miloval Ježíš, Petrovi: Pán jest. A Šimon Petr, jakž uslyšel, že Pán jest, opásal se po košili, (nebo byl nah,) a pustil se do moře. A jakž vystoupili na břeh, uzřeli řěřavé uhlí a rybu svrchu položenou a chléb.“

„Sáhněte si na mne.“¹⁰ Toto je vítězství. Sáhněte si na to vítězství. Zabili mě, a tady jsem. Jsem zpět. To samé tělo, které bylo zabito. Jedné noci měl na svých rukách jizvy a ránu ve svém boku. Tam, kde ho probodli kopím do srdce.¹¹ Ale jiného dne byli dva bratři na cestě do Emauz a On se k nim připojil, mluvil s nimi, a na ruku nebo v boku žádné rány neměl.¹² Když s nimi jedl rybu, neměl žádné rány. Co se stalo? Co se stalo s těmi ranami? To je moc vzkříšeného člověka.

Proto můžete činit cokoliv. Vypadat jako muž, jako žena, jako kdokoliv. Můžete učinit cokoliv, protože v tom těle je moc. A Bůh říká: „Dávám vám moc nad všelikou mocí nepřítele.“ Bratři, pokud jste pokoušeni hříchem, jděte za Bohem a řekněte: „Všechny věci jsou možné tomu, kdo věří. Bože, já věřím. Zabij hřích, který je ve mně.“ Všechno je možné.

Slovo, které mám pro vás na srdci, je malé. Ale Boží slovo roste a roste a roste. Mohli bychom mluvit celou noc a to slovo by nás vedlo výše a výše a výše, až bychom všichni radostně a v Boží moci pozdvihli své hlasy. Viděli jsme mnoho, mnoho zázraků, ale nežijeme v nich. Když vy se stanete zázrakem – to je pak ten pravý zázrak. Všechno je možné tomu, kdo věří. Haleluja.

Je možné, že někteří z vás zakusili toto slovo, že s ním měli zkušenost. Bylo by krásné vás slyšet, jak o tom mluvíte. Jsem tak nadšený z toho, co Bůh nyní dělá. V jednom verši se říká: „Promluvil, a stalo se. Prikázal, a naplnilo se to.“ A já chci, abyste začali promlouvat. Začali mluvit to, co chcete. Abyste začali mluvit spasení a vysvobození. Pokud vás trápil hřích, řekněte: „Hřích nebude nade mnou panovat.“ Mluvte Boží slovo, a problém bude odstraněn. Chvála Hospodinu. Mohli bychom pokračovat celou noc, ale zastavím se v tomto okamžiku. Hospodin vám požehnej, bratří.

¹⁰ Lukáš 24:37-43

¹¹ Jan 20:20 – „A to pověděl, ukázal jim ruce i bok svůj. I zradovali se učedníci, vidouce Pána.“

¹² Lukáš 24:13-31